

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudce JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a soudce Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: Ekonomické stavby s.r.o.**, IČO 25224476, se sídlem Ke Křižovatce 466, 330 28 Zruč - Senec, *zastoupeného JUDr. Hanou Kapitánovou, advokátkou, se sídlem sady 5. května 296/36, 301 00 Plzeň*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2017 č. j. DSH/2171/17**,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2017 č. j. DSH/2171/17, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 27. 12. 2016 č. j. MMP/309830/16, kterým byla žalobci dle ust. § 125f odst. 3 za využití ust. § 125c odst. 4 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) uložena pokuta ve výši 2.000 Kč za spáchání správního deliktu ve smyslu ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Dále byla žalobci v souladu s ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. ve spojení s vyhláškou Ministerstva vnitra ČR č. 520/2005 Sb. uložena povinnost nahradit paušální náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

K porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích došlo ve dnech 23. 10. 2015 v 00:12:24 hod a 24. 10. 2015 v 00:02:05 hod. v Plzni na vozovce pozemní komunikace Plaské ulice, v úseku mezi křižovatkami s ulicemi Studentská a Pode Dvory, směru jízdy

z centra města tak, že nezjištěný řidič motorového vozidla tovární značky MERSEDES-BENZ, RZ ... překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci, čímž byla porušena povinnost ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kdy toto jednání vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 citovaného zákona.

II. Žaloba

Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány ve svých rozhodnutích uvedly nesprávnou, resp. neexistující právní kvalifikaci skutkové podstaty přestupků spáchaných ve dnech 23. 10. 2015 a 24. 10. 2015. V prvostupňovém rozhodnutí je uvedena právní kvalifikace „§ 125c odst. 4 písm. f)“ zákona o silničním provozu namísto právní kvalifikace „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4“. Z tohoto důvodu je rozhodnutí žalovaného nesrozumitelné a je namístě ho zrušit.

Dále žalobce namítal, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o správním deliktu proti žalobci jakožto provozovateli vozidla. Žalobce označil jako řidiče vozidla konkrétní osobu – M.S., nar. ..., bytem ..., jakožto osobu podezřelou ze spáchání přestupku ve smyslu ust. § 10 odst. 4 zák. o silničním provozu, tj. sdělil skutečnosti potřebné k určení totožnosti řidiče vozidla podezřelého z porušení ustanovení zákona o silničním provozu. Této osobě však správní orgán spolu s výzvou k podání vysvětlení neposlal rovněž informační formulář v jeho jazyce (polština) ve smyslu ust. § 125j zákona o silničním provozu, dle kterého je správní orgán povinen podezřelému z přestupku, kterým je osoba s bydlištěm v jiném členském státě Evropské unie, zaslat spolu s oznámením o zahájení řízení informační formulář v úředním jazyce členského státu Evropské unie, ve kterém má podezřelý bydliště. Tento postup se použije v případě, že se jedná o přestupek mj. i dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zák. o silničním provozu. Žalobce namítal, že v řízení předcházejícím napadenému rozhodnutí nebyl dodržen postup dle ust. § 125j zák. o silničním provozu, resp. byl tento postup zcela jednoznačně porušen, čímž byla zkrácena práva žalobce a v důsledku toho, byla žalobci uložena povinnost zaplatit pokutu a současně povinnost nahradit náklady řízení, ačkoliv své povinnosti dle ust. § 10 odst. 4 zák. o silničním provozu splnil. K uložení sankce tedy došlo zejména a v důsledku nesprávného postupu správního orgánu, tj. tedy postupu v rozporu s ust. § 125j zák. o silničním provozu. V souvislosti s výše uvedeným žalobce rovněž nesouhlasí s výkladem žalovaného, že osoba označená za řidiče je pouze osobou podávající vysvětlení a nikoli osobou podezřelou ze spáchání přestupku, a tedy, že se na ní ust. § 125j zákona o silničním provozu nevztahuje.

Dle názoru žalobce správní orgán I. stupně neučinil všechny nezbytné kroky ke zjištění totožnosti pachatele přestupku. Nedosažitelnost označené osoby není dle názoru žalobce dostatečným a relevantním důvodem pro zákonný postup vůči žalobci jakožto provozovateli vozidla, obzvláště za situace, kdy nedosažitelnost správní orgán dovodil zejména z toho, že písemnosti byly převzaty jinou osobou, tj. osobou, které nebyly určeny. Pokud měl správní orgán za to, že předmětné písemnosti adresované označené osobě převzala jiná osoba, jedná se o zřejmou závadu v doručení, kterou je nezbytné odstranit opakovaným úkonem či reklamací takového doručení u poštovního přepravce, což se nestalo a je rovněž vadou řízení.

Žalobce závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí, stejně tak jako rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí, neboť námitky obsažené v odvolání a v žalobě jsou obdobné. Závěrem navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání, žalovaný i žalobce ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s., a proto soud nenařizoval jednání ve věci samé.

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými bylo rozhodnutí správního orgánu řádně a včas napadeno (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Podle ust. § 75 odst. 2 soudního řádu správního věty první soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Při posouzení věci vycházel soud především z následujících zákonných ustanovení:

Dle ust. **§ 125f odst. 1** zákona o silničním provozu platí: „*Právnícká nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*“

Dle ust. **§ 10 odst. 3** citovaného zákona pak platí: „*Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*“

Dle ust. **§ 125f odst. 4** citovaného zákona platí, že: „*Obecní úřad obce s rozšířenou působností správní delikt podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a*

- a) *nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo*
- b) *řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.*“

Dle **§ 66 odst. 3 písm. g)** zákona o přestupcích *správní orgán věc odloží, jestliže nezjistí do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.*

Podle ust. **§ 125j odst. 1 věty první** citovaného zákona platí: „*Pokud je podezřelým z přestupku osoba s bydlištěm v jiném členském státě Evropské unie, zašle obecní úřad obce s rozšířenou působností této osobě spolu s oznámením o zahájení řízení informační formulář v úředním jazyce členského státu Evropské unie, ve kterém má podezřelý bydliště.*“

Soud žalobu **shledal nedůvodnou.**

Zdejší soud při rozhodování ve věci vycházel z právně významných skutečností vyplývajících ze správního spisu.

Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 23. 10. 2015, ze kterého vyplývá, že dne 23. 10. 2015 v 00:12:24 hodin bylo zaznamenáno automatizovaným technickým prostředkem - rychloměrem typu SYDO Traffic Velocity výr. číslo GEMVEL0015 na pozemní komunikaci v obci Plzeň, Plaská ulice, v úseku mezi křižovatkami s ulicemi Studentská a Pode Dvory, směru jízdy z centra města tak, že nezjištěný řidič motorového vozidla tovární značky MERSEDES-BENZ, RZ ..., jel s uvedeným vozem po odečtení odchylky rychlosti 64 km/hod, čímž překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci o 14 km/hod. Součástí spisu je dále oznámení přestupku ze dne 26. 10. 2015, ze kterého vyplývá, že dne 24. 10. 2015 v 00:02:05 hodin bylo zaznamenáno automatizovaným technickým prostředkem - rychloměrem typu SYDO Traffic Velocity výr. číslo GEMVEL0015 na pozemní komunikaci v obci Plzeň, Plaská ulice, v úseku mezi křižovatkami s ulicemi Studentská a Pode Dvory, směru jízdy z centra města tak, že nezjištěný řidič motorového vozidla tovární značky MERSEDES-BENZ, RZ ... jel s uvedeným vozem po odečtení odchylky rychlosti 66 km/hod, čímž po odečtení odchylky překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci o 16 km/hod. Dále je součástí správního spisu dokumentace k přestupkům s pořízenou fotografií předmětného vozidla, z níž je dobře seznatelná poznávací značka vozu. Následně byl žalobce jakožto provozovatel vozidla dle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu vyzván písemnostmi ze dne 23. 10. 2015 (přestupek ze dne 23. 10. 2015) a 27. 10. 2015 (přestupek ze dne 24. 10. 2015) k uhrazení částky 600 Kč za první přestupek a 700 Kč za druhý přestupek nebo ke sdělení totožnosti řidiče vozidla. Na tuto výzvu žalobce nereagoval. Žalobce byl následně dvěma výzvami ze dne 16. 12. 2015 předvolán na základě ust. § 60 zákona o přestupcích k podání vysvětlení na den 21. 1. 2016. Ze záznamu o podaném vysvětlení ze dne 21. 1. 2016 vyplývá, že pověřený zaměstnanec žalobce Mgr. M.Z. sdělil správnímu orgánu totožnost řidiče vozidla. Tímto řidičem měl být pan M.S., nar. ..., bytem ... Následně žalobce písemně sdělil rovněž datum narození pana S. (tj. ...). Ve správním spisu je dále založeno předvolání k podání vysvětlení ze dne 12. 2. 2016 adresované panu M.S. na výše uvedenou adresu. Z doručanky k této písemnosti vyplývá, že dne 16. 2. 2016 byla na uvedené adrese doručena, avšak z uvedeného jména vyplývá, že ji převzala jiná osoba než pan S. Jelikož se na předvolání pan S. k podání vysvětlení nedostavil, zaslal správní orgán předvolání opětovně, a to dne 1. 6. 2016. Písemnost byla na uvedené adrese převzata dne 7. 6. 2016, rovněž však osobou odlišnou od pana S. Ani na toto předvolání se pan M.S. ke správnímu orgánu nedostavil. Správní orgán následně dne 31. 8. 2016 věc podle ust. § 66 odst. 3 písm. g) zákona o silničním provozu, neboť pan M.S. a je pro správní orgán nedosažitelný. Oznámením ze dne 19. 9. 2016 bylo žalobci sděleno, že bylo zahájeno řízení o správních deliktech provozovatele vozidla ve smyslu ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Správní orgán provedl dne 11. 10. 2016 důkazy založené ve spisu mimo ústní jednání.

Správní orgán I. stupně vydal na základě shora uvedených skutečností následně dne 27. 12. 2016 prvoinstanční rozhodnutí č. j. MMP/309830/16. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 2.000 Kč a rovněž povinnost zaplatit paušální náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 13. 1. 2017 blanketní odvolání, které žalobce doplnil dne 25. 1. 2017. O odvolání rozhodl žalovaný dne 1. 2. 2017, když odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

S jednotlivými žalobními námitkami se soud vypořádal následujícím způsobem. Žalobcovu námitku týkající se nepřezkoumatelnost rozhodnutí z důvodu nesprávného

označení skutkové podstaty spáchaného přestupku soud považuje za nedůvodnou. Žalobce namítal, že správní orgány ve svých rozhodnutích uvedly nesprávnou, resp. neexistující právní kvalifikaci skutkové podstaty přestupků spáchaných ve dnech 23. 10. 2015 a 24. 10. 2015. V rozhodnutích je uvedena právní kvalifikace „§ 125c odst. 4 písm. f)“ resp. „§125c odst. 1 písm. b) bod 4“ zákona o silničním provozu namísto právní kvalifikace přestupku „§125c odst. 1 písm. f) bod 4“. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí lze souhlasit s názorem žalobce, že označení skutkové podstaty spáchaných přestupků je chybné. Skutečnost, že byly spáchány přestupky podle st. § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu vyplývá ale z rozhodnutí prvostupňového, a to z výrokové části uvedené na str. 2 rozhodnutí. Spáchání přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) citovaného zákona pak rovněž vyplývá z odůvodnění obou rozhodnutí správních orgánů a nemůže být tak pochyb o tom, který přestupek správní orgán vyšetřoval před tím, než byla věc odložena a bylo zahájeno řízení o správním deliktu s žalobcem. V daném případě je však nutné rovněž konstatovat, že se jedná o řízení o správním deliktu provozovatele vozidla a nikoli o řízení o přestupku a je tedy primárně rozhodné, zda je dostatečně určitý, srozumitelný a správný popis pochybení žalobce jakožto provozovatele vozidla. Žalobci je kladeno za vinu, že se dopustil správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 odst. 3 citovaného zákona nezajistil, aby při užívání tohoto vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Skutečnost, že žalobci je kladeno za vinu spáchání správního deliktu uvedeného výše, je přitom patrná jak z prvostupňového rozhodnutí, tak z rozhodnutí správního orgánu II. stupně a v tomto směru jsou obě rozhodnutí dostatečně srozumitelná a tedy i přezkoumatelná. Pochybení správních orgánů ve smyslu nesprávného uvedení zákonného ustanovení přestupku není v daném případě tak závažná vada, která by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí.

Žalobce dále namítal, že správní orgán měl osobě označené za řidiče vozidla doručovat spolu s výzvou k podání vysvětlení rovněž informační formulář v jeho rodném polském jazyce ve smyslu ust. § 125j zákona o silničním provozu. Ani tuto námitku nepovažuje soud za důvodnou. Podle odstavce prvního věty první citovaného ustanovení platí, že pokud je podezřelým z přestupku osoba s bydlištěm v jiném členském státě Evropské unie, zašle obecní úřad obce s rozšířenou působností této osobě spolu s oznámením o zahájení řízení informační formulář v úředním jazyce členského státu Evropské unie, ve kterém má podezřelý bydliště. Informační formulář musí obsahovat popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, označení přestupku, jehož znaky skutek vykazuje, vymezení sankcí, které lze za přestupek uložit, a odkaz na tento zákon. V případě, že jde o skutek zjištěný prostřednictvím automatizovaného technického prostředku, musí informační formulář obsahovat identifikační údaje o tomto prostředku (srov. § 125j odst. 2 zákona o silničním provozu). Předmětem posouzení této námitky je především otázka, zda bylo osobu označenou za řidiče vozidla, pana M.S., v okamžiku zaslání výzvy k podání vysvětlení, třeba považovat již za osobu podezřelou, na kterou by se vztahovalo výše citované ustanovení, či nikoli. Pana M.S. označil žalobce jako osobu, která měla ve dnech 23. 10. 2015 a 24. 10. 2015 (ve dnech spáchání dopravních přestupků) vozidlo, jehož je žalobce provozovatelem, v užívání. Na základě této informace zaslal správní orgán panu M.S. předvolání k podání vysvětlení, ve které byl ve smyslu ust. § 60 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, vyzván, aby se dostavil ke správnímu úřadu za účelem podání nezbytného vysvětlení k prověření došlých oznámení o přestupcích proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, kterých se měl dopustit neznámý řidič. Toto předvolání správní orgán učinil za účelem získání informací, zda je namíste správní řízení ve věci spáchaných přestupků proti určité osobě zahájit či nikoli, tedy ještě před samotným zahájením správního řízení. Soud podotýká, že samotným označením osoby, která měla v inkriminované době vozidlo údajně v užívání, nelze

ještě takovouto osobu považovat za podezřelého z přestupku a nezakládá skutečnosti odůvodňující zahájení přestupkového řízení proti této osobě. Pokud je osoba provozovatelem vozidla takto označena, odůvodňuje tato skutečnost pouze předvolání k podání vysvětlení, nikoli zahájení řízení proti konkrétní podezřelé osobě. K tomu, aby mohla být určitá osoba považována za podezřelou ze spáchání přestupku, musí přistoupit další okolnosti, z nichž by bylo možné dovodit podezření, že tato osoba skutečně měla vozidlo v užívání a přestupek s ním spáchala. V daném případě však žalobce žádné takové okolnosti neuvedl ani neoznačil k jejich prokázání důkazy, správní orgán žádné další informace také neměl, a pana M.S., kterého žalobce označil, nelze považovat bez dalšího za osobu podezřelou z přestupku. V komentáři k ust. § 125j zákona o silničním provozu je uvedeno: „V souladu se směrnicí 2011/82/EU zákon stanoví, jakým způsobem se osoba z jiného členského státu Evropské unie vyrozumívá o tom, že je s ní zahájeno řízení o příslušném přestupku. K tomu slouží informační formulář, který však nahrazuje, nýbrž toliko doplňuje oznámení o zahájení řízení dle správního řádu. (...)“ (JEMELKA, L., PONĎELÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. [Správní řád](#). Komentář. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013). Z uvedeného vyplývá, že informační formulář se zasílá osobě podezřelé z přestupku až ve chvíli, kdy je s ní zahájeno řízení o příslušném přestupku, a to za účelem maximální ochrany práv této osoby. V daném případě však ještě řízení o přestupku zahajováno nebylo, jen byly zjišťovány informace za účelem posouzení, zda tu skutečnosti pro zahájení řízení jsou či nikoli. Z tohoto důvodu se na správní orgán nevztahovala povinnost aplikovat v daném případě ust. § 125j zákona o silničním provozu, a tím, že nezaslal pana M.S. spolu s výzvou k podání vysvětlení rovněž informační formulář v polském jazyce, nepochybil.

K námitce týkající se doručování předvolání k podání vysvětlení panu M.S. soud uvádí následující. Jak již bylo zvedeno výše, z doručky k předvolání k podání vysvětlení ze dne 12. 2. 2016 písemnosti vyplývá, že předvolání k podání výsledku adresované panu M.S. bylo dne 16. 2. 2016 na adrese ..., zasílané doporučeně poštou, bylo doručeno, avšak převzala jej osoba odlišná od pana M.S. Jelikož se na předvolání pan S. k podání vysvětlení nedostavil, zaslal správní orgán předvolání opětovně, a to dne 1. 6. 2016. Písemnost byla na uvedené adrese převzata dne 7. 6. 2016, rovněž však osobou odlišnou od pana S. Ani na toto předvolání se pan M.S. ke správnímu orgánu nedostavil. Pan S. byl pro správní orgán na uvedené adrese nekontaktní a jinou adresu žalobce neuvedl. Soud nesouhlasí s názorem žalobce, že se měl správní orgán předvolání pokusit doručit do vlastních rukou. Zdejší soud považuje za dostačující dva pokusy doručení předvolání, které správní orgán učinil. Případné další opakované pokusy o doručení by byly v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení. V daném případě byl pan M.S. pro správní orgán nedosažitelný, neboť se jej i přes opakované zaslání výzvy nepodařilo předvolat. V daném případě je nutné konstatovat, že správní orgán provedl dostatečné kroky ke zjištění skutečností odůvodňujících zahájení řízení o přestupku proti určité osobě. Jelikož správní orgán žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly zahájení řízení o přestupku, neshledal, postupoval správně, když věc týkající se přestupků odložil a následně zahájil řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. K rozsahu povinnosti správních orgánů zjišťovat skutečnosti odůvodňující zahájení řízení o přestupku se opakovaně vyjadřoval Nejvyšší správní soud, přičemž např. v rozsudku ze dne 18. 5. 2015 č. j. 8 As 110/2015-46 uvedl: „Šlo by proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku. Budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit.“ Správní orgán se o zjištění

totožnosti pokusil, a to dokonce zasláním dvou výzev, čímž dostál dostatečným způsobem shora uvedené povinnosti. Námitka žalobce je tak nedůvodná.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

V. Náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný správní orgán náhradu nákladů nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení: *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

V Plzni dne 28. června 2018

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.